

PARTER**Anmälände myndighet**

Åklagarmyndigheten, Riksåklagarens kansli,
Box 5553, 114 85 Stockholm

Motpart

Kammaråklagaren Ingela Svensson, Åklagarkammaren i Halmstad,
Box 112, 301 04 Halmstad

Ombud: Förbundsjuristen Lars P Merkel, Jusek,
Box 5167, 102 44 Stockholm

ANSVARSNÄMNDENS AVGÖRANDE

Ingela Svensson åläggs varning enligt 14 och 15 §§ lagen (1994:260) om offentlig anställning.

ANMÄLAN M.M.

Åklagarmyndigheten har överlämnat en fråga om disciplinansvar för kammaråklagaren Ingela Svensson till ansvarsnämnden. Av anmälan, som kom in till ansvarsnämnden den 24 mars 2005, framgår att riksåklagaren inte har funnit anledning att inleda förundersökning om tjänstefel för långsam handläggning av ett ärende om besöksförbud men att det som har framkommit aktualiserar frågan om Ingela Svensson har gjort sig skyldig till tjänsteförseelse som inte är ringa.

Ingela Svensson har medgett att handläggningen i viss utsträckning fördröjts men att detta skall bedömas som en ringa tjänsteförseelse och därför inte föranleda någon disciplinpåföljd.

ANSVARSNÄMNDENS SKÄL

Det följer av 23 § åklagarförordningen (2004:1265) att ansvarsnämnden har att pröva en fråga om disciplinansvar för den som är kammaråklagare.

Rättslig reglering

Frågor om besöksförbud skall enligt 6 a § lagen (1988:688) om besöksförbud handläggas skyndsamt.

Vad utredningen visar

Av riksåklagarens beslut och inhämtade handlingar ur åklagarkammarens i Halmstad ärende A5-11-1293-04 framgår följande.

Under våren-sommaren 2004 ledde Ingela Svensson en förundersökning mot FG som avsåg misstankar om brott riktade mot målsäganden ME. FG meddelades den 12 mars 2004 besöksförbud och misstankarna om brott avsåg bl.a. överträdelser av besöksförbudet. FG var med anledning av misstankarna om brott frihetsberövad 31 maj – 2 juni 2004 och greps på nytt den 13 juni 2004. FG åtalades och dömdes sedan den 9 augusti 2004 för olaga tvång, våldtäkt och överträdelse av besöksförbud till fängelse tre år.

FG gav den 16 april 2004 in en ansökan om besöksförbud för ME gentemot honom. Han uppgav att ME ringde och trakasserade honom flera gånger i veckan trots det besöksförbud som han var ålagd gentemot henne.

Ingela Svensson avslog FG:s begäran om besöksförbud genom ett beslut den 11 maj 2004 med motiveringen att det inte förelåg risk för att ME skulle begå brott mot, förfölja eller trakassera FG.

I en skrivelse, som kom in till åklagarkammaren i Halmstad den 2 juni 2004 begärde FG ”omprövning, alternativt prövning i tingsrätt” av det meddelade avslagsbeslutet. Han framförde senare i en skrivelse, som kom in till åklagarkammaren den 13 juli 2004, klagomål rörande bl.a. handläggningen av det begärda besöksförbudet.

Kammaråklagaren Sonja Seligmann omprövade den 16 juli 2004 det tidigare meddelade avslagsbeslutet men fann inte skäl att göra någon ändring. Vice chefsåklagaren Margareta Bong uppfattade därefter FG:s framställningar som en begäran om överprövning av avslagsbeslutet den 19 juli 2004. Margareta Bong överlämnade därför den 19 juli 2004 handlingarna till Åklagarmyndigheten i Göteborg. Där uppmärksammades följande dag att frågan om besöksförbud inte hade överlämnats till tingsrätten. Ärendet återsändes därför samma dag till åklagarkammaren för vidarebefordran till tingsrätten. I ett beslut den 6 augusti 2004 avslog tingsrätten FG:s begäran om besöksförbud.

Som riksåklagaren har konstaterat i sitt beslut att inte inleda förundersökning om tjänstefel tog det således mer än tre veckor innan FG:s ansökan om besöksförbud prövades. Vidare tog det cirka en och en halv månad innan någon åtgärd vidtogs med anledning av hans begäran om omprövning eller prövning i tingsrätten av avslagsbeslutet.

I sitt beslut anförde riksåklagaren vidare bl.a. följande.

Några närmare bestämda tidsfrister anges inte i lagen om besöksförbud, och handläggningstiden kan givetvis variera beroende på omständigheterna och vilken utredning som krävs i det enskilda ärendet.

Oavsett vilka förklaringar som kan ligga bakom handläggningstiderna framstår dessa som anmärkningsvärt långa och inte förenliga med skyndsamhetskravet. Vid bedömningen av om någon åklagare så allvarligt har åsidosatt vad som har gällt för uppgiften att tjänstefelsansvar skulle kunna komma i fråga måste enligt min mening dock beaktas att FG:s ansökan om besöksförbud inte kan uppfattas så att han gjort gällande att han riskerat att komma till fysisk skada eller utsättas för några trakasserier av allvarligare eller mera kränkande slag. Mot denna bakgrund och med hänsyn till att olika åklagare kommit att handlägga besöksförbudsfrågan, utgör inte handläggningstiderna skäl för antagande att någon av åklagarna gjort sig skyldig till straffbart tjänstefel.

Yttrande från Ingela Svensson

Ingela Svensson har i yttranden till riksåklagaren och till ansvarsnämnden anfört sammanfattningsvis följande.

Förundersökning mot FG inleddes redan den 7 september 2003 genom att FG anhölls i sin frånvaro misstänkt för brott mot ME. Besöksförbud beslutades sedermera för FG men hävdades på ME:s begäran den 31 oktober 2003. Redan under denna period men även senare hade hon omfattande kontakter med såväl FG som ME per telefon, där hon fick en ganska klar bild av hur parterna förhöll sig till varandra och deras inbördes maktrelation.

Vid något tillfälle i anslutning till att FG ansökte om besöksförbud den 16 april 2004 förklarade hon för honom vilka förutsättningarna för besöksförbud är och att han, om han ansåg att han utsatts för brott av ME, skulle anmäla detta till polisen. Hon avvaktade därför med beslut i frågan om besöksförbud. Någon polisanmälan kom emellertid inte in och hon avslög därför FG:s ansökan den 11 maj 2004. Redan när ansökan kom in

uppfattade hon den som helt ogrundad och som ett led i FG:s trakasserier av ME men hon valde ändå att avvakta en eventuell polisanmälan.

Vid häktningsförhandling den 2 juni 2004 beslutade tingsrätten att FG skulle försättas på fri fot. Samma dag kom en begäran från FG om omprövning av beslutet att inte meddela besöksförbud in till åklagarkammaren i Halmstad, men denna nådde henne förmodligen först några dagar senare eftersom den skall skickas till Varberg där hon har sin arbetsplats. Den 12 juni 2004 gjorde FG sig skyldig till nya betydligt allvarigare brott mot ME och anhölls i sin utevaro samma dag. Detta ledde till att hon koncentrerade sig på brottsutredningen och andra akuta åtgärder. FG:s begäran om omprövning tedde sig i detta läge mindre prioriterad eftersom han blev häktad med restriktioner och inte kunde vara i behov av besöksförbud.

FG drabbades de facto av en viss försening i fråga om begäran om omprövning på ungefär en vecka, dvs. tiden från det begäran kom Ingela Svensson tillhanda till dess han frihetsberövades. Han har därefter inte drabbats av någon skada. Någon rättsförlust har FG inte lidit då hennes avslagsbeslut inte ändrats av vare sig den åklagare som omprövade beslutet eller av tingsrätten. – De nämnda omständigheterna utgör skäl att bedöma tjänsteförseelsen som ringa.

Yttrande från riksåklagaren

Riksåklagaren har sedan Ingela Svensson yttrat sig anfört bl.a. följande.

Jag delar i och för sig bedömningen att materiella förutsättningar för besöksförbud torde ha saknats och att FG därigenom inte lidit någon rättsförlust. Ärenden om besöksförbud skall dock handläggas skyndsamt och någon möjlighet för åklagare att avvika från detta skyndsamhetskrav, exempelvis på grund av att sökanden inte bedöms vara i behov av besöksförbud eller inte lider skada av att frågan inte prövas, föreligger inte.

Ingela Svensson har från det hon fick del av FG:s begäran till dess hon gick på semester, dvs. under flera veckors tid, underlåtit att vidta någon åtgärd med anledning av begäran.

Ansvarsnämndens bedömning

Enligt 14 § lagen (1994:260) om offentlig anställning kan en arbetstagare som uppsåtligen eller av oaktsamhet åsidosätter sina skyldigheter i anställningen meddelas disciplinpåföljd för tjänsteförseelse. Är felet med hänsyn till samtliga omständigheter ringa, får emellertid disciplinpåföljd inte meddelas.

Som framgått av utredningen fattade Ingela Svensson beslut med anledning av FG:s begäran om besöksförbud först efter tre veckor. Några särskilda utredningsåtgärder var enligt vad hon uppgett inte aktuella. I fråga om FG:s begäran om omprövning eller överlämnande till tingsrätten vidtog Ingela Svensson inte någon åtgärd under nästan en och en halv månad. Som riksåklagaren har anfört är det som förekommit inte förenligt med det skyndsamhetskrav som ställs upp i 6 a § lagen om besöksförbud. Ingela Svensson har härigenom åsidosatt sina åligganden i anställningen. Det får anses ha skett av oaktsamhet.

Även om FG inte kan anses ha drabbats av någon rättsförlust är omständigheterna sådana att tjänsteförseelsen inte kan anses ringa. Någon annan disciplinpåföljd än varning är inte påkallad.

ANVISNING OM HUR MAN SÖKER ÄNDRING

Om Ingela Svensson vill söka ändring i beslutet, skall hon väcka talan inom tre veckor från den dag hon fick del av det. Iakttar hon inte det är rätten till talan förlorad.

Talan väcks enligt lagen (1974:371) om rättegången i arbetstvister.

I avgörandet, som är enhälligt, deltog hovrättspresidenten Johan Hirschfeldt, regeringsrådet Karin Almgren, riksdagsledamoten Lennart Klockare, professorn Madeleine Leijonhufvud samt riksdagsledamoten Beatrice Ask.

På ansvarsnämndens vägnar

Johan Hirschfeldt

Kristina Boutz